

Dajana Jerčinović, Bribir, ravnateljica Dječjeg vrtića
Cvrčak i mrav u Bribiru

DJEČJI VRTIĆ U BRIBIRU U RAZDOBLJU 1955.-2007. GODINE

Sažetak

Organizirani predškolski odgoj počeo je u Bribiru 1954. godine, kada je osnovan Dječji vrtić *Dragica Jurčić* s prvom odgojiteljicom Marijom Divjakinja rođ. Dražić, koja je radila je od 1954. do 1964. Nakon trogodišnjeg prekida rada, u šk. godini 1967/68. vrtić radi u sklopu Osnovne škole dr. Josipa Pančića. Barica Majhen je prva školovana odgojiteljica, no ona se zadržala samo jednu godinu, pa se 1968. u vrtiću zaposlila Ljubica Vukelić rođ. Radulović. Ona punih 16 godina, sve do 1984., odgaja male Bribirce, a tada prelazi u crikvenički vrtić. Vrtić se izdvaja iz sastava Osnovne škole i postaje područni vrtić Dječjeg vrtića *Radost* iz Crikvenice. Ljubicu Vukelić nasljeđuje Dajana Jerčinović rođ. Pađen, koja u bribirskom vrtiću radi 23 godine kao odgojiteljica. Godine 2007. Općina Vinodolska otvara vrtić *Cvrčak i mrav* kao samostalnu ustanovu, a Dajana Jerčinović postaje prva ravnateljica.

Ključne riječi

Bribir, dječji vrtić

Uvod

Suvremeno društvo sve više shvaća značenje organiziranog predškolskog odgoja i obrazovanja. Posebno je značajna činjenica da za sve veći broj zaposlenih roditelja vrtići predstavljaju spasonosno rješenje koje im omogućava adekvatno zbrinjavanje djeteta. Svi zaposleni roditelji koji su se susreli s prob-

lemom čuvanja svog potomka cijene tu mogućnost jer znaju da će se u vrtiću o njihovom djetetu voditi stručna briga i da će tu dobiti adekvatnu naobrazbu. Predškolski odgoj namijenjen je prvenstveno djeci čija oba roditelja rade i zbog njih su osnovani programi dasetatnog boravka u vrtiću.

Briga za dijete nije samo važna zbog pukog zbrinjavanja djeteta. Ona je mnogoslojna i mnogoznačana. U ranom djetinjstvu počinje s fizičkom razinom koja obuhvaća njegu, prehranu i tjelesnu skrb; nastavlja se na socijalnu razinu važnu zbog uključivanja i funkcioniranja djeteta u zajednici ljudi i prirode. Slijedi ne manje važna emocionalna razina jer pretpostavlja osnovne ljudske potrebe za prihvaćanjem, pripadnošću, ljubavi i prijateljstvom. Spoznajna razina uvjetuje prožimanje ove prve tri, osnovne. Ona je nadogradnja, rezultat jačanja intelekta i prirodne radoznalosti djeteta. Često je zane marena u najranijoj dobi kada je mozak najprijemčiviji za spoznaju, i kada može paralelno svladavati mnoge zadatke. Nije bez razloga rečenica: *Dijete upija znanje poput spužve.*

Duhovna je razina posljednja i njezini začeci počinju se razvijati u predškolskoj dobi. Saznanje o svijetu, višem poretku i značenju, motivira djecu da i umom i srcem vide svijet oko sebe, da ga ravnomjerno percipiraju, da osjećaju i razumiju te osjećaje. Ona je i najvažnija za razvoj društva u cjelini jer pretpostavlja empatiju i odgoj za nenasilje, tako potreban u današnjem svijetu.

S djecom mogu dobro raditi samo osobe koje su u sebi sublimirale sve ove spoznaje, osobe koje tu djecu osjećaju i kojima je do njih stalo. O takvim osobama bit će riječ u povijesnom pregledu jer mislim da one zaslužuju svoje mjesto u sjećanju Bribiraca i da su, onako samozatajne, prečesto zaboravljane i prešućivane. Osobama kojima povjeravate nešto vama najdraže na svijetu, svoje dijete, društvo mora odati priznanje za njihov rad. One su utrle put i meni kao mladoj odgojiteljici, pa sam se po njihovom uzoru trudila ostaviti traga onima koje su došle iza mene. Ako smo u svom radnom vijeku bile svijetla točka u duši djece, naša misija je u potpunosti ostvarena.

Povijesni pregled

Turbulentno vrijeme nakon Drugoga svjetskog rata nije bilo pogodno za sustavnije bavljenje organizacijom predškolskog odgoja. Mnoštvo ratne siročadi zahtijevalo je hitno zbrinjavanje, školski je sustav bio u potpunosti razoren i trebalo ga je brzo obnoviti i staviti u funkciju. Tek poneki veći centri imali su svoja dječja zabavišta i tako organiziranije radili na zbrinjavanju i odgoju ondašnjih mališana.

Već 1948. godine donijete su prve odluke na razini ondašnje NR Hrvatske o predškolskom odgoju, a tek 1956. godine termin *vrtić* ulazi u službenu upo-

trebu i od tada se mreža predškolskih ustanova značajnije širi. One se osnivaju kao samostalne ustanove, pri školama, ali i u krugu tvornica i poduzeća kao pomoć zaposlenim roditeljima. Vrtići najčešće dobivaju imena po narodnim herojima kraja i ideološki su indoktrinirani razvijajući kod djece od najmlađih dana tzv. *socijalističku* svijest.

Sedamdesetih godina 20. stoljeća pristupa se temeljitoj preobrazbi sustava predškolskog odgoja. Donijeta je prva službena programska osnova prema kojoj se formiraju mlađe, srednje i starije skupine, a izrađeni su i *novi* programski sadržaji, poput poznavanja prirode i društva, razvoja govora, matematičkog mišljenja, kreativnosti itd. Iako jača svijest o značenju i potrebi sustavnog organiziranja najmlađih, u samoj javnosti i kroz medije o vrtićima se vrlo malo govori. Takva situacija nije nepoznata, jer se vrtići najčešće spominju, onako usputno, u kontekstu osnovnoškolskog obrazovanja. Dijelom su za to odgovorni sami odgojitelji jer su toliko smozatajni da ne uviđaju potrebu da značajnije istaknu ili opišu svoj rad. Najviše krivnje snosi samo društvo kod kojeg je nedovoljno razvijena svijest o važnosti sustavnog bavljenja djecom u najranijoj dobi. Odgoj je povjeren najčešće ženskom dijelu populacije i svrstava se u usputne i samorazumljive poslove. Osamdesetih godina predškolske ustanove u većim gradskim sredinama udružuju se u jednu radnu organizaciju pod nazivom: *Zajednica udruženog rada za predškolski odgoj, obrazovanje i društvenu brigu o djeci predškolskog uzrasta*. Veći su vrtići ustrojeni kao OOUR-i (osnovne organizacije udruženog rada), dok su im manji pridruženi kao područne ustanove.

Polako ali sustavno sve više se shvaća važnost ranog odgoja. Programski se sadržaji mijenjaju, vrtići se sve više uključuju u društvene sredine i društveni rad. Na razini države propisuju se ciljevi, zadaće, sadržaji i vještine koje dijete treba usvojiti sukladno određenoj dobi. Značajno je da se 1983. godine donose jedinstveni pedagoški standardi za predškolske ustanove koji su vrijedili sve do lipnja 2008. godine.

Proglašenjem neovisne hrvatske države predškolske ustanove napuštaju prijašnju organiziranost kroz OOUR-e i postaju javne ustanove koje djelatnost predškolskog odgoja obavljaju kao javnu službu. Ubrzano se i ponekad nekritički napuštaju stare ideološke smjernice, mijenjaju imena vrtića i uvode se parareligijski sadržaji vezani uz rimokatoličke blagdane, naglašava se privrženost tradicijskim vrijednostima, te iskazuju novi oblici njegovanja domoljubnih osjećaja.

Već 1991. donosi se Zakon o društvenoj brizi o djeci predškolske dobi, a 1997. godine donosi se novi Zakon o predškolskom odgoju i naobrazbi. Mijenjaju se i osnivači koji mogu osnivati dječje vrtiće. Uz Republiku Hrvatsku tu su i jedinice lokalne uprave i samouprave, vjerske ustanove, domaće pravne i fizičke osobe. Uvode se i razne programske koncepcije. Uz humanističko

- razvojnu koncepciju primjenjuje se Agazzi model, Montessori, Waldorf. Shvaća se važnost cjeloživotnog učenja svih koji se bave djecom i koji su na razne načine uključeni u njihov život. Početkom novog milenija uviđa se potreba izrade jedinstvenog Nacionalnog kurikulumu za predškolski odgoj, općeobvezno i srednjoškolsko obrazovanje.

Tijekom 2007. godine tome se sustavno pristupa te je predškolski odgoj konačno dobio potvrdu kao prva stepenica u čovjekovom učenju i obrazovanju. Najnovija istraživanja govore o neprocjenjivoj važnosti toga, zacijelo jednog od najvažnijih razdoblja života, pa je i UNICEF organizirao projekt pod geslom *prve tri su najvažnije*. Rane godine čovjekova razvoja formiraju djetetovu predodžbu o sebi, očekivanja od okoline, oblike podrške za njegova nastojanja. To je i vrijeme ubrzanog stjecanja fizičkih i kognitivnih sposobnosti jer je u najranijem djetinjstvu sposobnost akumuliranja znanja i vještina toliko ubrzana da ni jedno kasnije razdoblje čovjekova života nije u mogućnosti povratiti tu brzinu i te mogućnosti učenja.

Konstantno ulaganje u znanje djeteta te dobi i podrška koju pružamo njegovu razvoju doslovno znači *izgradnju* sigurnog i samosvjesnog čovjeka budućnosti.

Predškolski odgoj u Bribiru u razdoblju 1954. – 2007. godine

Organizirani predškolski odgoj počeo je u Bribiru davne 1954. godine. Podatak o tome nalazimo u Monografiji Općine Crikvenica,¹ u poglavlju Prosvjeta i obrazovanje u kojem piše samo jedna jedina rečenica: *Vrtić u Bribiru otvoren je 1954. godine*. U istom poglavlju nalazimo podatke: *Vrtić u Crikvenici otvoren je 1946. godine te vrtić u Novom Vinodolskom otvoren je 1956.godine*. Ti podatci ne govore nam ništa o cijelom jednom dječjem svijetu, o dječjoj igri, naobrazbi i životu u tim prostorima. Tek je iz sačuvanih fotografija vidljivo da su ondašnja djeca imala dosta vanjskih aktivnosti, da su se družila na priredbama, da su sudjelovala u manifestacijama i okupljanjima kroz tzv. *cvjetna korza, sletove* i dr. Sve su to, uz ondašnje društveno-političke organizacije, organizirali i pedagoški radnici onoga vremena. Te su osobe u prošlosti imale razvijene spoznaje o važnosti okupljanja djece i sustavnog ranog odgoja i obrazovanja. Svojim trudom i marom zadužile su cijele generacije ondašnje djece i roditelja i zaslužile mjesto u kolektivnom sjećanju stanovništva. One su cijeli svoj život posvetile dječjoj dobrobiti i nisu žalile truda da pokrenu i

¹ Prosvjeta i obrazovanje, Općina Crikvenica, monografija, Odbor za proslavu 30. obljetnice ustanka naroda Vinodola u Crikvenici i Privredni vjesnik, 1972., Crikvenica - Zagreb

Dječji Vrtić "Dragica Jurčić"
B R I B I R

NARODNOM ODBORU OPĆINE
Referat za prosvjetu

Predmet: Izvod iz zapisnika sa
zajedničkog sastanka
odbora društva "Naša djeca"

NOVI VINODOLSKI

Na zajedničkom sastanku odbora društva "Naša djeca
I upravnog odbora i roditelja dječjeg vrtića donesen je dana 23.II.1960.god.
slijedeći zaključak o radnom vremenu u istoj ustanovi. Dječji vrtić u našem
mjestu osnovan je 7.II.1954.godine na inicijativu ~~XXXXXXXXXXXX~~ roditelja
predškolske djece, koji su zaposleni sa poljskim i šumskim radovima i šalju
djecu u vrtić poslije podne, jer im to vrijeme najpogodnije. To radno vrijeme
po pravilima prosvjete i zdravstva nije baš povoljno, ali većina roditelja se
slaže sa dosadašnjim radnim vremenom, to jest da vrtić radi od 12 - 17 sati,
prema volji odgojiteljice i dalje. Na temelju gore navedenog diskusija se vo-
dila veoma ozbiljno i smatramo da je ovaj prijedlog pozitivan, jer su ga usvoj-
li jednoglasno roditelji predškolske djece.

Predsjednik

Anica ~~XXXXXXXXXX~~

Upravitelj vrtića:

Mica Divjakinja
Mica Divjakinja

Dokument Dječjeg vrtića *Dragica Jurčić* iz 1960. godine.

zadrže kontinuitet predškole u Vinodolu, posebno u Bribiru kao predvodniku ovih nastojanja. Jedna od njih je bila Marija Dražić Divjakinja, među djecom poznata kao *drugarica Mica*, draga točka našeg djetinjstva i svih nas koji smo imali priliku družiti se s njom.

Marija Dražić (kasnije Marija Divjakinja)

Rođena je 11.02.1933. u obitelji Ivana i Katarine Dražić kao najstrarija od petero djece. Već kao mlada djevojka opredijelila se za rad s najlađima zaposlivši se u Dječjem odmaralištu *Primorka* u Crikvenici. Prema sjećanju njezina brata, Tomislava Dražića, to je moglo biti već krajem četrdesetih go-

Generacija iz 1955. godine sa 54 polaznika ondašnjeg vrtića.

dina i početkom 50-ih godina 20. st. Morala je, najvjerojatnije, proći i određene tečajeve obuke za rad s najmlađima, no o tome nemamo nekog pismenog traga, osim sjećanja njezinih bližnjih.

Prvi pisani trag o postojanju vrtića i djelovanju Marije Dražić imamo u dopisu Dječjeg vrtića *Dragica Jurčić* iz Bribira u kojem se citira izvod iz zapisnika društva *Naša djeca* od 23. 02. 1960. Tu je naveden i datum osnutka i radno vrijeme vrtića. Tako stoji da je *dječji vrtić u našem mjestu osnovan 07. 02. 1954. godine na inicijativu roditelja predškolske djece, koji su zaposleni sa poljskim i šumskim radovima i šalju djecu u vrtić poslije podne jer im je to vrijeme najpogodnije*. Predlaže se, također, da radno vrijeme vrtića bude od 12 do 17 sati iako *to radno vrijeme po pravilima prosvjete i zdravstva nije baš povoljno, ali većina roditelja se slaže sa dosadašnjim radnim vremenom, to jest da vrtić radi od 12 do 17 sati, prema volji odgojiteljice i dalje*. Navedeni izvod potpisale su upraviteljica vrtića Mica Divjakinja i predsjednica društva Anica Stipeč.

U sjećanju ondašnje djece postoji trajan zapis o djelovanju, kako su je onda zvali, *drugarice Mice*, i to od samog osnutka vrtića. Brojne generacije i fotografije svjedoče o tome. Vrtić je djelovao na nekoliko lokacija: u Dragaljinu na imanju koje je ostalo u pamćenju naroda pod imenom Brozovićevo (bivša upravna zgrada *Viševice*), u predjelu Štale, poznatijem kao Lišine (danas dom obitelji Frane Krajačića) i na lokaciji Frančiškovićeve kuće na Trgu Vrba, danas poznatoj kao stara knjižnica.

Djeca početkom šezdesetih godina.

Ta stalna promjena lokacija svjedoči o nemogućnosti fizičkog povezivanja s Osnovnom školom dr. Josipa Pančića, vjerojatno zbog velikog broja djece koju je škola okupljala u svojim prostorima, ali i zbog različitog ustroja ondašnje predškolske djelatnosti koja se nije povezivala sa školom. Slijedeći trag fotografija, vidljivo je da je i vrtić pohađalo mnogo polaznika, znatno više nego što bi to u današnje vrijeme pedagoškim standardom bilo dopušteno.

Kad promotrimo taj silan broj djece na jednu odgojiteljicu, ne možemo se nego diviti velikom entuzijazmu i samoprijegoru koji je Marija Dražić ulagala u sve generacije koje su prošle kroz predškolski odgoj toga vremena. Mnogi ondašnji polaznici prepoznat će se na jednoj od fotografija koje donosim kronološkim redom i one predstavljaju dragocjeni dokument sačuvan isključivo brigom dugogodišnje tajnice osnovne škole Marije Tonković. Danas se sve fotografije nalaze u arhivi Dječjeg vrtića *Cvrčak i mrav*.

Vrtić prestaje s radom u prvoj polovici šezdesetih godina. U knjizi *200 godina škole u Bribiru*² za školsku godinu 1962./63. navodi se da je u programima škole suradnja s vrtićem, koji nosi ime *Dragica Jurčić iako osoba* (misli se na pravnu osobu, op. autorice) *tog imena nema organizacione veze sa školom. U vrtiću radi Marija Dražić*. Škola koristi i prostore vrtića jer je u prosincu 1962. krov školske zgrade odnijela snažna bura. Tu prestaje pisani trag

² *200 godina škole u Bribiru*, Rijeka, 1987., str.136 .

o radu vrtića pa dalje slijedimo Spomenicu škole u kojoj za školsku godinu 1967./68. stoji da se nakon tri godine ponovo otvara predškolsko odjeljenje, ali ovaj puta u sklopu škole kao njezin školski odjel. Te tri godine jedini su prekid u 55-godišnjem djelovanju vrtića u Bribiru.

Marija Divjakinja odlukom ondašnjih republičkih vlasti prestaje s radom u bribirskom vrtiću. Prema svjedočanstvu njezina brata to je dosta teško primila, a razlog takvoj odluci je njena neadekvatna školska sprema i želja vlasti da predškolski odgoj podigne na višu stručnu razinu. Moralo je biti jako bolno prekinuti rad s djecom nakon punih deset godina jednostavno zbog nečije administrativne odluke. Novo vrijeme traži nova lica, a u tom vremenu za nju, na žalost, više nije bilo mjesta. Sa svojim suprugom Slavkom i sinom Nenadom odlazi u Rijeku gdje je privatno čuvala djecu i tamo dočekuje mirovinu. Marija Divjakinja umire u ožujku 2002. godine i pokopana je na riječkom groblju Drenova.

Barica Majhen

Za školsku godinu 1967./68. navodi se, osim već poznatog podatka o osnutku predškolskog odjeljenja, i ime prve odgajateljice sa završenom odgajateljs-

Odgajateljica Barica Majhen s djecom 1968. godine

Generacija školske godine 1968./69.

Skupna fotografija generacije 1980./81.

kom školom u Zagrebu. To je Barica Majhen, rođena 1949. godine u Senkocima, Podravska Slatina. Njezina ondašnja direktorica Boja Butorac u svom zapisu navodi da je *vrlo vrijedna u radu a s djecom je toliko razvila suradnju da nije bilo problema dolaska u vrtić. Vrtić se uključuje u kulturno-umjetničke programe i uvijek je posebno pozdravljen.* Barica Majhen je u vrtiću radila samo jednu školsku godinu. Iz tog vremena ostalo je samo nekoliko fotografija na kojima se ne vidi lice odgojiteljice, već samo djeca te generacije.

Ljubica Radulović (kasnije Ljubica Vukelić)

Već sljedeće 1968./69. školske godine u vrtić dolazi odgojiteljica Ljubica Radulović. Rođena je 11. 10. 1947. u Drežnici kao treće od četvero djece u obitelji Ružice i Dušana Radulovića. Odgajateljsku školu završila je u Rijeci i prvo joj je radno mjesto u bribirskoj školi. S malim Bribircima provodi punih 16 godina. Ljubica Vukelić odgojila je brojne generacije, bila je aktivna u svim događanjima u mjestu. Kod nje su pedagošku praksu obavljale mnoge studetice, uključujući i autoricu ovog teksta, i svima je nama bila uzorna mentorica od koje smo puno naučile. U Bribiru je zasnovala obitelj (suprug Simo Vukelić) i dobila dvije krasne djevojčice, Evu i Ružicu. Kolegica Ljubica pripadala je *staroj* školi odgojiteljica. Gotovo je sav pedagoški rad bio propisan

Generacija iz 1985./86

Posljednja generacija *starog* poludnevnog vrtića 2006./07.

od ondašnjih pedagoških vlasti: i broj dnevnih aktivnosti prema uzrasnoj dobi tzv. *zanimanja*, organizacija rada kao i obvezni sadržaji pretežno ideološki usmjereni. Ljubica je savjesno i sa mnogo mara obavljala svoju pedagošku praksu jer se od odgojitelja očekivalo da izrađuje didaktiku za dnevna zanimanja, ali i da bude aktivan u društveno-političkom životu zajednice. Sudjelovala je u radu brojnih društveno-političkih organizacija, a posebno se isticala u radu društva *Naša djeca*. Brojni mještani Bribira bili su vezani za nju prijateljskim vezama. One se nisu prekinule ni u svibnju 1985. kada odlazi raditi u Dječji vrtić *Radost* Crikvenica kojem je bribirsko odjeljenje organizacijski pripalo 01. 04. 1984. Tih godina riješila je i svoje stambeno pitanje preseljenjem u Crikvenicu. U crikveničkom vrtiću provodi ostatak svog radnog i životnog vijeka. Ljubica Vukelić umire, uslijed duge i teške bolesti, 15. 07. 2007. i pokopana je u svom drežničkom kraju.

Dajana Pađen (kasnije Dajana Jerčinović)

Nakon odlaska Ljubice Vukelić u Crikvenicu zaposlila sam se kao mlada odgojiteljica u Bribiru. Nakon trogodišnjeg čekanja i raznih zamjena od Tri-

blja do Novog Vinodolskog to je bilo moje prvo radno mjesto na neodređeno vrijeme. Rođena sam u Bribiru 23.06.1960. kao prvo od dvoje djece u obitelji Ivane i Dragana Pađena. Osnovnu školu završila sam u Bribiru, gimnaziju u Crikvenici, a Pedagošku akademiju u Rijeci. U Bribiru sam odgojila brojne generacije, punih 25 godina, sazrijevajući i kao osoba i kao odgojiteljica. Udala sam se (suprug Ivica Jerčinović) i rodila troje djece: Jelenu, Ivana i Josipu-Paulu. U razdobljima mog porodnog dopusta zamjenjivale su me na dulje vrijeme kolegice Jasminka Ropac, Ružica Šepac i Željka Ugrin.

Od tada pa sve do danas ostajem jako aktivna u društvenom životu svoga kraja. Radila sam i na povezivanju s društvenim organizacijama kao što su npr. DVD *Bribir* i Narodna knjižnica i čitaonica *Bribir*, učlanjujući u njih djecu i potičući ih na ljubav za okolinu i pisanu riječ. U redovne programe unijela sam elemente programske koncepcije Korak po korak, tradicijske i etnosadržaje. Djeca su mi to vratila svojom privrženosti i poštovanjem. I sada mi je najdraži trenutak kad susretnem svoje bivše polaznike ili njihove roditelje i kroz smijeh se prisjećamo svih onih zgoda koje su nam uveseljavale svakodnevnici. Dvadeset godina bila sam sama s djecom u jednoj prostoriji u sklopu zgrade osnovne škole. Iako sam uvijek imala pomoć i podršku obrazovnog i tehničkog osoblja škole, bibrski je vrtić ipak organizacijski pripadao vrtiću u Crikvenici i bio je njegovo područno odjeljenje pa sam za sve njih bila vezana za sve svoje važnije potrebe. Tek 2003. godine zapošljava se Lidija Drakulić ko spremačica na pola radnog vremena i pomaže mi u svakodnevnoj njezi i brizi za djecu. I ona je davala najviše od sebe na svom poslu nerijetko dobrovoljno radeći i puno radno vrijeme. Cijelo to vrijeme, a posebno zadnjih desetak godina, roditelji su iskazivali potrebu za cjelodnevni boravkom djece u skupini. Poludnevna, 5,5 satna skupina, koja je bila ustrojena još davne 1954. godine, već odavno nije zadovoljavala ni njihove ni potrebe modernog društva.

Slušajući težnje roditelja, Općinsko vijeće Općine Vinodolske donosi 06. 10. 2006. godine odluku o osnivanju predškolske ustanove. Matični objekt te novoformirane ustanove bio je, prema toj odluci, u Triblju, a podružnica u Bribiru. Dječji vrtić *Cvrčak i mrav* otvorio je 01. 06. 2007. godine svoja vrata i djeci i zaposlenicima, a bibrski vrtić mu se formalno prikjučio sa svojim osobljem mjesec dana kasnije, 01. 07. 2007. Tim činom počinje i suvremena povijest dječjeg vrtića u Bribiru.

Literatura i izvori

Osnovna škola *Dr. Josip Pančić*, Bribir 1787.-1987., Osnovna škola *Dr. Josip Pančić* i Odbor za proslavu, Rijeka, 1987.

Monografija općine Crikvenica, Odbor za proslavu 30. obljetnice ustanka naroda Vinodola u Crikvenici i Privredni vjesnik Zagreb, Crikvenica - Zagreb, 1972.

Arhiva Dječjeg vrtića *Cvrčak i mrav* Tribalj

Spomenica Osnovne škole dr. Josipa Pančića

Privatna arhiva Tomislava Dražića

Privatna arhiva Eve Vukelić

Summary

Dajana Jerčinović

KINDERGARTEN IN BRIBIR FROM 1955 TO 2007

Organized preschool education in Bribir begun in 1954, when *Dragica Jurčić* kindergarten was established. The first teacher there was Marija Divjakinja nee Dražić, who worked in the kindergarten from 1954 to 1964. After a three-years break, during the school year 1967/68, the kindergarten reopened as a part of *dr. Josip Pančić* elementary school. Barica Majhen was a first schooled preschool teacher. However, she remained there only for a year. In 1968 Ljubica Vukelić nee Radulović was employed by the kindergarten. She was raising small inhabitants of Bribir for full 16 years, until 1984, and then relocated to a kindergarten in Crikvenica. The kindergarten in Bribir was separated from the elementary school, to become a district kindergarten of *Joy* kindergarten from Crikvenica. Ljubica Vukelić was succeeded by another preschool teacher, Dajana Jerčinović nee Pađen, who has been working in Bribir kindergarten for 23 years now. In 2007 the Municipality of Vinodol opened *Cicada and Ant* kindergarten as an independent institution, with Dajana Jerčinović becoming its first headmaster.